

Хитрости на Высочайши

прихлебатель безъ Ласкательство.

Ф. Папѣцыте ти ймѧтъ оўстата си Отвѣрены.

Б. Пресмывжта ти сѧ, защо си єдинъ скотъ.

Ф. Калѣните ти сѧ цѣли закѣрпени.

Б. По добрѣ да ймѧ нѣкой калѣните си закѣрпени, нѣжели єдно лице като твоёто.

Фаготъ ймѧлъ мнѣго знаци по лицето, който мъ былъ напрѣни, защото мъ приличали: гдѣто като видѣлъ че Бертолдолъ го до саждъ на тѣло, и незнайли що да Отвѣщае, зачарвило мъ сѧ лицето Отъ срамъ като Сргъ: и сичките що были въ двѣрата начнали да сѧ смѣятъ за тоба Бертолдовъ Отвѣтъ, а фаготъ да мвлчъ, и съ радостъ искаалъ да си Отидѣ, ако не бѣха го держали, Какаларейте и Бароните.

Но Бертолдолъ, защото хоратъвалъ мнѣго, ймѧлъ оўстата си пълни съ плюнки, и като незнайли гдѣ да плюнѣ, понѣже сичките двѣрѣ были оўкрасенъ съ коринани и златни сѣкна, рѣкнулъ на Царѧ: гдѣ искашъ да плюнѫ? Царь мъ рѣкнулъ: иди плюни на тѣржещето (пазаро). Тогиwa Бертолдолъ сѧ Отвѣнълъ къмъ фагота, който както рѣкохме, былъ мнѣго вѣлоглѣвъ, и плюнѣлъ на срѣдь главата мъ: затова, той като сѧ разгнѣвилъ, Отплаквалъ на Царѧ за тоба оўкорѣ. А Бертолдолъ рѣкнулъ: Царь ми даде вѣла да плюнѫ въ срѣдь тѣржещето: и кое тѣржещѣ е подобро Отъ главата ти? не ли дѣмъ пословицата „Вѣлоглѣка Глава, тѣржещ на вѣшките?“ єтѣ прѣчес, като ѿзъ несѫмъ согрѣшилъ нѣщо: но плюнѣхъ на тѣржещето, по Царското повелѣнїе.

Сичките двѣрѣ Отдалъ прѣда на Бертолда, а фаготъ,